

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 13, 2011

Nummer 13, 2011

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2011:BU9195](#) 30-11-2011

Bussum, omgevingsvergunning kinderdagverblijf

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBSHE:2011:BT7471](#) 05-10-2011

GS Noord-Brabant

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBDOR:2011:BT8673](#) 23-08-2011

Zwijndrecht, vrijstelling en bouwvergunning

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BU4579](#) 16-11-2011

Terneuzen/bestemmingsplan 'Leisurecenter'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BU4584](#) 16-11-2011

Westland/planschade

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BU4597](#) 16-11-2011

Noordwijkerhout/planschade

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BU4569](#) 16-11-2011

Zuidhorn/planschade

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BU3716](#) 09-11-2011

Niedorp

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BU3751](#) 09-11-2011

Cuijk/bestemmingsplan 'Geluidzone Regionaal Bedrijvenpark Laarakker'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BU3749](#) 09-11-2011

Friesland/inpassingsplan 'Provinciaal Inpassingsplan De Centrale As'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BU3119](#) 27-10-2011

Nederweert

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BU1640](#) 26-10-2011

Eindhoven/omgevingsvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BT8543](#) 19-10-2011

Barneveld

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BT8598](#) 19-10-2011

Baarle-Nassau/bestemmingsplan 'Buitengebied 2008'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BT8603](#) 19-10-2011

Bunnik, Scholeneiland Bunnik

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BT8631](#) 19-10-2011

Groningen/Reactieve aanwijzing inzake bestemmingsplan 'Buitengebied Grootegast'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BT8630](#) 19-10-2011

Groningen/reactieve aanwijzingen

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BT8572](#) 19-10-2011

Noord-Brabant/reactieve aanwijzingen

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BT6639](#) 05-10-2011

GS Noord-Holland

Uitspraken zonder ECLI

- onbekend -

Maasgouw/planschade

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

- onbekend -

Groningen/reactieve aanwijzing

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

- onbekend -

Barneveld

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

- onbekend -

Wijk bij Duurstede/planschade

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Bussum, omgevingsvergunning kinderdagverblijf

Onlosmakelijke samenhang bij een omgevingsvergunning

Casus

Verweerder heeft een omgevingsvergunning verleend voor interne verbouwing aan een pand ten behoeve van kinderdagopvang en heeft enkele dagen later een omgevingsvergunning verleend voor diverse andere activiteiten op het buitenterrein ten behoeve van de kinderdagopvang. Eisers hebben aangevoerd dat het project ten onrechte is opgeknipt en dat dit in strijd is met de onlosmakelijkheid van de vergunde activiteiten. Het aanpassen van het gebouw voor de kinderdagopvang is onlosmakelijk verbonden met het aanpassen van het buitenterrein.

Rechtsvraag

Wanneer is sprake van onlosmakelijke samenhang zoals bedoeld in de Wabo?

Uitspraak

De rechtbank overweegt dat, gelet op de systematiek van de Wabo, de aanvrager bepaalt of hij zijn project wil opdelen. Die vrijheid ontbreekt alleen zodra sprake is van 'onlosmakelijke samenhang' tussen de samenstellende vergunningplichtige activiteiten. Van onlosmakelijke samenhang is slechts sprake als één feitelijke handeling per definitie in meerdere vergunningplichten, als bedoeld in artikel 2.1 of artikel 2.2 Wabo, resulteert. Dat is de strekking van artikel 2.7 lid 1 Wabo. Het moet gaan om activiteiten die in juridische zin onlosmakelijk met elkaar samenhangen.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 30-11-2011

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2011:BU9195

Zaaknummer: AWB 11/3685 WABOA en AWB 11/3712 WABOA

Wetsartikelen: 2.1 Wabo, 2.2 Wabo en 2.7 lid 1 Wabo

RECHTSPRAAK

Noordwijkerhout/planschade

Anderszins verzekerd blijkt niet uit een overeenkomst

Casus

Partijen hebben verzocht om vergoeding van schade ten gevolge van het bestemmingsplan 'Buitengebied', dat de realisering van een weg en een geluidswal aan de achterzijde van hun woningen mogelijk heeft gemaakt.

Het college heeft € 8.000 in mindering gebracht op de planschade van € 30.000, omdat op verzoek van partijen en op kosten van de gemeente een geluidswal is aangelegd en, volgens het college, de vergoeding van de schade in zoverre anderszins verzekerd is. De rechtbank heeft het in mindering brengen van € 8.000 op de schadevergoeding aldus onvoldoende gemotiveerd geoordeeld.

Rechtsvraag

Is de mindering van € 8.000 op de schadevergoeding voldoende gemotiveerd?

Uitspraak

De rechtbank heeft het in mindering brengen van € 8.000 terecht onvoldoende gemotiveerd geacht. In het advies van de SAOZ wordt de planschade, uitgaande van de mogelijkheid van plaatsing van de geluidswal, op € 30.000 berekend. Daarbij is de beperking van de geluidsbelasting in aanmerking genomen, alsmede het verlies van uitzicht ten gevolge van de geluidswal. Het college heeft niet aannemelijk gemaakt dat met partijen is overeengekomen dat schade als gevolg van dat uitzichtverlies niet vergoed zal worden.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 16-11-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BU4597

Zaaknummer: 201103741/1/H2

Wetsartikelen: 49 WRO

RECHTSPRAAK

Westland/planschade

De gestelde omstandigheid dat de geluidsbelasting en verkeersintensiteit thans hoger zijn dan in de prognose is aangenomen, betekent niet dat van een onjuiste prognose is uitgegaan

Casus

Appellant stelt dat de waarde van zijn woning is gedaald als gevolg van grotere geluidsbelasting door de realisering van de provinciale weg N211. De raad heeft de SAOZ gevolgd in haar advies om het verzoek om planschadevergoeding af te wijzen omdat de verkeersintensiteit op de nabij de woning van appellant gelegen Heulweg zal afnemen bij een veronderstelde verkeersintensiteit van 34.000 motorvoertuigen per etmaal op de provinciale weg.

De rechtbank heeft overwogen dat de raad op de adviezen van de SAOZ mocht afgaan.

Appellant stelt in beroep dat in de adviezen niet is uitgegaan van een reële prognose van het aantal te verwachten motorvoertuigen per etmaal en de daarmee gemoeide geluidsbelasting, nu het aantal motorvoertuigen per etmaal en de hoeveelheid geluidsbelasting thans hoger zijn dan destijds is voorspeld en hiervoor geen andere oorzaak dan het bestemmingsplan is aan te wijzen.

Rechtsvraag

Betekent de omstandigheid dat de feitelijke geluidsbelasting en verkeersintensiteit hoger zijn dan in de prognose is aangenomen, dat van een onjuiste prognose is uitgegaan?

Uitspraak

Nee, de toename van verkeersintensiteit en de daarmee samenhangende geluidsbelasting kan velerlei oorzaken hebben die destijds niet waren te voorzien. Appellant heeft niet aannemelijk gemaakt dat de toename geheel of in overwegende mate door het bestemmingsplan is veroorzaakt.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 16-11-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BU4584

Zaaknummer: 201103257/1/H2

Wetsartikelen: 49 WRO

RECHTSPRAAK

Zuidhorn/planschade

Geleden schade als gevolg van een kleinschalige kinderopvang in een wijk met een woonbestemming behoort tot het normaal maatschappelijk risico

Casus

Appellant heeft verzocht om vergoeding van planschade ten gevolge van een verleende vergunning voor het verbouwen van de naastgelegen woning ten behoeve van een kleinschalige kinderopvang. Appellant stelt dat zijn uitzicht en privacy door de activiteiten van het kinderdagverblijf zijn afgenomen en hinder van geluid is toegenomen.

Rechtsvraag

Behoort de door appellant geleden schade tot het normaal maatschappelijk risico?

Uitspraak

Een kleinschalige opvang van kinderen in een eengezinswoning in een wijk met een woonbestemming, alwaar naar haar aard rekening dient te worden gehouden met geluiden van kinderen in het huis of de tuin van de burens en met geluiden van het halen en brengen van kinderen, behoort tot het normaal maatschappelijk risico. Dat geldt ook voor de onderhavige woonwijk die aan de rand van een klein dorp is gelegen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 16-11-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BU4569

Zaaknummer: 201100116/1/H2

Wetsartikelen: 49 WRO

RECHTSPRAAK

Maasgouw/planschade

Uit de Structuurschets is niet op eenduidige wijze af te leiden dat de inbreidingslocatie was voorzien op de gronden waarop de vrijstelling ziet

Casus

In de Structuurschets is een mogelijke inbreidingslocatie voor een twintigtal woningen voorzien. Uit de kaart blijkt niet om welke percelen het precies gaat. Na vaststelling van de Structuurschets is de bestemming van het perceel van belanghebbende en zijn burens gewijzigd in een woonbestemming. In geschil is of de planologische wijziging voor appellant voorzienbaar was op grond van Structuurschets.

Rechtsvraag

Kan op grond van de Structuurschets en de gewijzigde bestemming van het perceel van belanghebbende en zijn burens worden afgeleid welke gronden als de inbreidingslocatie zijn beoogd? En was daarmee de inbreidingslocatie voor belanghebbende voorzienbaar?

Uitspraak

Gezien het karakter van de Structuurschets was het niet onaannemelijk dat de twintig woningen die in de Structuurschets waren voorzien niet waren gerealiseerd, maar dat daarvoor in de plaats, met de wijziging van een agrarische bestemming in een woonbestemming, drie bouwkavels waren gekomen waarvan twee inmiddels waren bebouwd. Gelet hierop was uit de Structuurschets niet op eenduidige wijze af te leiden dat de inbreidingslocatie was voorzien op de gronden waarop de vrijstelling ziet.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Terneuzen/bestemmingsplan 'Leisurecenter'

***Onderscheid tussen try/buy en detailhandel is ruimtelijk niet relevant.
Aanvaardbaarheid realisering detailhandel ten onrechte afhankelijk
gesteld van nog uit te voeren onderzoek***

Het door de raad gemaakt onderscheid tussen oppervlakte voor try en buy en oppervlakte voor detailhandel is, gelet op het feit dat volgens de planregels try en buy verbonden is aan detailhandel, ruimtelijk niet relevant.

In de planregels wordt het realiseren van detailhandel afhankelijk gesteld van het voldoen aan een voorwaarde waarvan ten tijde van de vaststelling van het plan niet zeker is of en wanneer daaraan zal worden voldaan. Er moet immers eerst onderzoek worden verricht naar het aanwezige detailhandelaanbod en de gevolgen daarvoor indien uit het onderzoek naar voren komt dat de leisuregerelateerde detailhandel niet complementair is aan het aanwezige detailhandelaanbod. Hierdoor wordt het realiseren van detailhandel afhankelijk gesteld van het voldoen aan een voorwaarde waarvan ten tijde van de vaststelling van het plan niet zeker is of en wanneer daaraan zal worden voldaan.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 16-11-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BU4579

Zaaknummer: 201101435/1/R2

RECHTSPRAAK

Cuijk/bestemmingsplan 'Geluidzone Regionaal Bedrijvenpark Laarakker'

Geluidzone met geluidbelasting van 55 dB(A) in casu aanvaardbaar

Een geluidzone met een geluidbelasting van 55 dB(A) in plaats van 50 dB(A) is aanvaardbaar omdat er zwaarwegende redenen aanwezig zijn. De raad heeft namelijk ter zitting uiteengezet dat provinciaal beleid ten grondslag ligt aan de keuze om juist op het bedrijventerrein categorie 3-, 4- en 5-bedrijven toe te staan om zodoende elders in de regio de vestiging van bedrijven uit de zwaardere milieucategorieën te voorkomen. Met het oog daarop is een ruimere geluidzonering onontbeerlijk geacht.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 09-11-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BU3751

Zaaknummer: 200907594/1/R4

Wetsartikelen: 40 Wgh, 44 Wgh en 45 lid 1 Wgh

RECHTSPRAAK

Friesland/inpassingsplan 'Provinciaal Inpassingsplan De Centrale As'

Bereikbaarheidsprobleem. Provincie kan afwijken van bereikbaarheidsnorm uit Nota Mobiliteit

Provinciale staten hanteren, in overeenstemming met het provinciale beleid zoals neergelegd in het PVVP, het uitgangspunt dat het verkeer binnen vijftien minuten een stroomweg moet kunnen bereiken. De Afdeling ziet geen grond voor het oordeel dat provinciale staten bij de beoordeling van het nut en de noodzaak van De Centrale As in redelijkheid niet van een dergelijke bereikbaarheidsnorm hadden mogen uitgaan. Weliswaar is in de Nota Mobiliteit een andere streefwaarde neergelegd, die betrekking heeft op de reistijd in de spits ten opzichte van de reistijd buiten de spits. Provinciale staten zijn echter niet aan dit beleid gebonden.

Provinciale staten hebben in redelijkheid kunnen aannemen dat zich ten tijde van de vaststelling van het plan in Noordoost-Fryslân een bereikbaarheidsprobleem voordeed, dan wel dat zich dit binnen enkele jaren zou gaan voordoen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 09-11-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BU3749

Zaaknummer: 201009220/1/R4

RECHTSPRAAK

Eindhoven/omgevingsvergunning

Omgevingsvergunning voor verbouw van bouwmarkt en tuincentrum. Uitleg Wabo

Uit de tekst van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onderdeel a, onder 2° van de Wabo blijkt niet dat is beoogd de toepassing van deze bevoegdheid te beperken tot planologisch ondergeschikte gevallen.

Uit de tekst van artikel 4, aanhef en eerste lid, van de bij het Bor behorende Bijlage II, noch uit de geschiedenis van totstandkoming daarvan, blijkt dat beoogd is de toepassing van deze bepaling te beperken tot één bijbehorend bouwwerk per perceel of aanvraag om omgevingsvergunning.

Het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onderdeel c, van de Wabo, moet in ruime zin worden uitgelegd. Dat wil zeggen dat het begrip gebruiken als daar bedoeld niet alleen betrekking heeft op het gebruik van gronden of bouwwerken, maar ook op het bouwen en slopen van bouwwerken in strijd met planologische regelgeving, in het bijzonder het bestemmingsplan.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 26-10-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BU1640

Zaaknummer: 201103159/1/H1

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 onderdeel a Wabo, 2.10 lid 1 aanhef en c en lid 2 Wabo, 2.12 Wabo, 2.7 Bor, 1 Bijlage II Bor en 4 Bijlage II Bor

RECHTSPRAAK

Bunnik, Scholeneiland Bunnik

Vooringenomenheid bij vaststellen bestemmingsplan

Casus

De gemeenteraad heeft een bestemmingsplan vastgesteld voor de bouw van een multifunctioneel gebouw en woningen.

Rechtsvraag

Heeft de gemeenteraad met vooringenomenheid het bestemmingsplan vastgesteld omdat er reeds een overeenkomst lag tussen gemeente en ontwikkelaar?

Uitspraak

De afdeling overweegt dat de gemeenteraad reeds in een vroeg stadium bij de overeenkomst met de ontwikkelaar betrokken is geweest. Het bestaan van de overeenkomst op het moment van vaststelling betekent niet dat de raad geen onafhankelijke en zorgvuldige belangenafweging meer heeft kunnen verrichten in het kader van een goede ruimtelijke ordening. Dat de gemeenteraad het plan niet gewijzigd heeft vastgesteld naar aanleiding van de ingediende zienswijzen, is geen aanleiding voor het oordeel dat de raad vooringenomen zou hebben gehandeld, maar houdt in dit geval slechts in dat de raad door hetgeen tegen het ontwerp van het plan is aangevoerd er niet van overtuigd is geraakt dat woningbouw ter plaatse niet in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 19-10-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BT8603

Zaaknummer: 201103832/1/R3

Wetsartikelen: 3.1 Wro

RECHTSPRAAK

Groningen/Reactieve aanwijzing inzake bestemmingsplan 'Buitengebied Grootegast'

Het college van gedeputeerde staten heeft zich niet in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de door de gemeenteraad gekozen plansystematiek het geven van de aanwijzing noodzakelijk maakte

Casus

Het college van gedeputeerde staten heeft een reactieve aanwijzing gegeven ten aanzien van de planregels die het bouwen van kuilvoerplaten en sleufsilos buiten het bouwvlak met ontheffing mogelijk maken. Het college stelt zich op het standpunt dat teneinde onnodige verstening en verrommeling van het landschap te voorkomen het oprichten van agrarische bedrijfsgebouwen en bouwwerken uitsluitend toe te staan binnen agrarische bouwpercelen. Indien onvoldoende ruimte aanwezig is kan het gemeentebestuur overwegen – binnen de randvoorwaarden van de Verordening – het bouwperceel uit te breiden, aldus het college.

Rechtsvraag

Mag het college een aanwijzing geven als tussen de door de gemeenteraad gekozen plansystematiek en de in de verordening voorgeschreven systematiek geen materieel verschil bestaat?

Uitspraak

Ter zitting heeft het college desgevraagd te kennen gegeven dat, voor de mogelijkheid om kuilvoerplaten en/of sleufsilos buiten bestaande agrarische bouwpercelen te bouwen, geen materieel verschil bestaat tussen het vergroten van de agrarische bouwpercelen en het toepassen van de binnenplanse afwijkingsbevoegdheid uit artikel 3, lid 3.4.1, van de planregels. Voorts heeft het college niet aannemelijk gemaakt dat de door het provinciebestuur voorgestane systematiek daadwerkelijk leidt tot minder bebouwing dan de in het plan neergelegde systematiek. Dit klemde temeer nu de raad onweersproken heeft verklaard dat bij de vaststelling van het plan is gekozen voor agrarische bouwpercelen die niet groter zijn dan

strikt noodzakelijk.

Gelet op het vorenstaande heeft het college zich niet in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat provinciale belangen met het oog op een goede ruimtelijke ordening het geven van de aanwijzing noodzakelijk maakten.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 19-10-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BT8631

Zaaknummer: 201007784/1/R1

Wetsartikelen: 3.1 Wro en 3.8 lid 6 Wro

RECHTSPRAAK

Baarle-Nassau/bestemmingsplan 'Buitengebied 2008'***Agrarische bouwvlakken en de Nbw 1988. Criteria 'Handleiding duurzame locaties en duurzame projectlocaties voor intensieve veehouderij' kunnen niet zonder meer worden overgenomen in bestemmingsplan***

Uit de enkele omstandigheid dat een deel van de bouwvlakken voor intensieve veehouderijen overeenstemt met de bouwvlakken die in het voorheen geldende plan reeds waren opgenomen, volgt niet dat het plan op dit punt in overeenstemming is met de Nbw 1998.

De criteria uit de 'Handleiding duurzame locaties en duurzame projectlocaties voor intensieve veehouderij' zijn niet bedoeld om als zodanig, zonder nadere uitwerking en objectivering, integraal te worden opgenomen in een bestemmingsplan. Zij zijn daarvoor naar het oordeel van de Afdeling ook niet geschikt, omdat zij op zichzelf onvoldoende concreet en onvoldoende geobjectiveerd zijn om duidelijkheid te verschaffen omtrent hetgeen in de context van het plan moet worden verstaan onder duurzame locaties.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 19-10-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BT8598

Zaaknummer: 200906702/1/R3

RECHTSPRAAK

Groningen/reactieve aanwijzingen

Reactieve aanwijzingen. Zuinig ruimtegebruik in het buitengebied. Provinciale verordening. Ontheffingsbevoegdheid inzake kuilvoerplaten en sleufsilos. VAB-woningen

Ter zitting heeft het college desgevraagd te kennen gegeven dat, voor de mogelijkheid om kuilvoerplaten en/of sleufsilos buiten bestaande agrarische bouwpercelen te bouwen, geen materieel verschil bestaat tussen het vergroten van de agrarische bouwpercelen en het toepassen van de binnenplanse afwijkingsbevoegdheid. Voorts heeft het college niet aannemelijk gemaakt dat de door het provinciebestuur voorgestane systematiek daadwerkelijk leidt tot minder bebouwing dan de in het plan neergelegde systematiek. Dit klemmt temeer nu de in het plan neergelegde systematiek met zich brengt dat ter plaatse van voormelde gronden wel kuilvoerplaten en/of sleufsilos, maar geen gebouwen kunnen worden gebouwd.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen bij uitspraak van 29 juni 2011 in zaak nr. 201002266/1 is de bevoegdheid een reactieve aanwijzing te geven niet beperkt tot de gevallen waarin provinciale algemene regels zijn vastgesteld dan wel in ontwerp aanwezig zijn. Ook in andere gevallen kan een provinciaal ruimtelijk relevant belang het geven van een reactieve aanwijzing noodzakelijk maken. In dit geval is genoegzaam komen vast te staan dat het provinciebestuur gedurende de periode dat met vrijstellingen in de zin van artikel 19 van de WRO voormalige agrarische bebouwing de functieverandering naar wonen heeft ondergaan, in het kader van het geven van verklaringen van geen bezwaar, een bestendig beleid voerde dat deze functieverandering in beginsel slechts was toegestaan, indien deze plaatsvond binnen de bestaande bebouwing en dit beleid in de Verordening heeft beoogd neer te leggen. Het college heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat de planregels op dit punt met dit beleid in strijd zijn.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 19-10-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BT8630

Zaaknummer: 201006649/1/R1

Wetsartikelen: 3.8 lid 6 Wro en 4.2 lid 1 Wro

RECHTSPRAAK

Noord-Brabant/reactieve aanwijzingen

Reactieve aanwijzingen. Diversen

Een perceel is niet opgenomen in het dictum van het bestreden besluit. Dit betekent dat geen reactieve aanwijzing is gegeven met betrekking tot het perceel.

Nu algemene regels over de onderwerpen waarop het bestreden besluit betrekking heeft werden voorbereid, is er geen grond voor het oordeel dat het college, wat betreft het provinciale beleid ten aanzien waarvan het voornemen bestond om dat in de Verordening op te nemen, als zodanig geen gebruik had mogen maken van de bevoegdheid tot het geven van een reactieve aanwijzing om tussentijdse ruimtelijke ontwikkelingen in strijd met het door de Verordening te waarborgen provinciaal belang te voorkomen. Hierbij neemt de Afdeling in aanmerking dat de Verordening met een zekere voortvarendheid tot stand is gekomen.

De Afdeling ziet geen grond voor het oordeel dat het college het instrument van de reactieve aanwijzing slechts heeft ingezet om een gebrekkige communicatie tussen de gemeente en de provincie te sanctioneren en dat het college, met het oog op degenen die belang hebben bij het voorliggende bestemmingsplan, om die reden ten onrechte is overgegaan tot het geven van reactieve aanwijzingen.

Een reactieve aanwijzing kan uitsluitend worden gegeven indien en voor zover het college met betrekking tot het desbetreffende onderdeel van het bestemmingsplan een zienswijze heeft ingediend en deze bij de vaststelling van het plan niet volledig is overgenomen of indien en voor zover de raad bij de vaststelling van het bestemmingsplan daarin wijzigingen heeft aangebracht ten opzichte van het ontwerp, anders dan op grond van zienswijzen van het college.

Gelet op het vorenstaande dient het college in de zienswijzen duidelijk aan te geven op welke onderdelen de raad het plan bij de vaststelling dient te wijzigen ten opzichte van het ontwerp om een reactieve aanwijzing te voorkomen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 19-10-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BT8572

Zaaknummer: 200907617/1/R3

Wetsartikelen: 3.8 lid 4 en 6 Wro en 4.2 lid 1 Wro

RECHTSPRAAK

Groningen/reactieve aanwijzing

Reactieve aanwijzing inzake wijzigingsbevoegdheid. Provinciale verordening

Nu met een wijzigingsplan een bestemmingsplan wordt gewijzigd en ingevolge artikel 3.6, derde lid, van de Wro een wijziging deel uitmaakt van het bestemmingsplan, brengt een redelijke uitleg van artikel 4.1, eerste lid, van de Wro met zich dat regels uit een Verordening, als bedoeld in artikel 4.1, eerste lid, van de Wro, die betrekking hebben op de inhoud van een bestemmingsplan, ook betrekking hebben op de inhoud van een wijzigingsplan. Het past echter niet in het stelsel van de Wro dat een bestemmingsplan een wijzigingsbevoegdheid bevat waarbij het gebruik van die bevoegdheid door het college van burgemeester en wethouders afhankelijk wordt gesteld van voorafgaande ontheffing door het college van gedeputeerde staten.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Niedorp

Beoordelingsvrijheid voor verweerder om bij de beoordeling of sprake is van geluidshinder het maximale geluidsniveau van het blaffen van honden buiten beschouwing te laten. Toekenning schadevergoeding aan appellant wegens het overschrijden van de redelijke proceduretermijn

Casus

Afwijzing verzoek om handhavend op te treden tegen geluidshinder die wordt veroorzaakt door het blaffen van honden van de buurman. In de APV Niedorp staat dat degene die de zorg heeft voor een huisdier moet voorkomen dat dit voor een omwonende of overigens voor de omgeving (geluids)hinder veroorzaakt. Uit akoestisch onderzoek is gebleken dat het achtergrondgeluidsniveau door het geblaf van de honden niet wordt overschreden. Het tegen dit besluit ingestelde beroep is door de voorzieningenrechter van de Rechtbank Alkmaar ongegrond verklaard. Appellant voert in hoger beroep aan dat de voorzieningenrechter heeft miskend dat niet alleen moet worden gekeken naar het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau (het gemiddelde geluidsniveau) maar ook naar het maximale geluidsniveau (de piekgeluiden). Uit het akoestisch onderzoek is gebleken dat het maximale geluidsniveau wordt overschreden.

Rechtsvraag

Kon verweerder bij de beoordeling over het optreden van geluidshinder het maximale geluidsniveau buiten beschouwing laten?

Uitspraak

Bij de beoordeling of sprake is van geluidshinder als bedoeld in de APV komt verweerder beleidsvrijheid toe. Verweerder heeft bij de beoordeling of sprake is van geluidshinder niet de normen voor het maximale geluidsniveau als uitgangspunt genomen, omdat hondengeblaf deze normen veelvuldig overschrijdt. Uitgaan van deze normen zou tot gevolg hebben dat vrijwel nergens in de gemeente hobbymatig honden kunnen worden gehouden, zonder dat

daarmee de APV wordt overtreden. Verweerder acht dit maatschappelijk niet wenselijk. Gelet op deze toelichting heeft de voorzieningenrechter terecht geen grond gezien voor het oordeel dat verweerder niet in redelijkheid het gemiddelde geluidsniveau als uitgangspunt heeft kunnen nemen voor de beoordeling of sprake is van geluidshinder als bedoeld in de APV. Het hoger beroep is in zoverre ongegrond.

Appellant heeft ter zitting een verzoek om schadevergoeding gedaan wegens overschrijding van de redelijke proceduretermijn. Omdat de (in dit geval) redelijke proceduretermijn van vijf jaar is overschreden en omstandigheden ontbreken die deze overschrijding kunnen rechtvaardigen, wordt verweerder veroordeeld tot betaling van een bedrag van € 1000 als vergoeding voor de door appellant geleden immateriële schade.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 09-11-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BU3716

Zaaknummer: 201102816/1/H3

Wetsartikelen: 4.1.5a APV Niedorp 2008, 6 EVRM, 5:32 Awb en Handleiding meten en rekenen industrielawaai

RECHTSPRAAK

Nederweert

Met het in het besluit tot wijziging van het Besluit mer 1994 opgenomen overgangsrecht wordt niet beoogd om dit op 1 april 2011 in werking getreden besluit onmiddellijke werking te laten hebben. Ook de per 1 april 2011 gewijzigde drempelwaarden in het Besluit mer 1994 hebben geen onmiddellijke werking

Casus

Milieuvergunning voor een veehouderij. Verzoeker stelt dat is verzuimd om te beoordelen of een milieueffectrapportage (mer) dient te worden opgesteld. Daarbij betoogt hij dat – gelet op het overgangsrecht – verweerder ten onrechte heeft nagelaten om de aanvraag te toetsen aan de drempelwaarden in categorie 14 van onderdeel D van de bijlage van het Besluit mer 1994 zoals dit op 1 april 2011 in werking is getreden (hierna: Besluit mer (nieuw)). Niet in geschil is dat de in het Besluit mer (nieuw) opgenomen drempelwaarde voor mer-beoordelingsplicht thans wordt overschreden.

Rechtsvraag

Diende de aanvraag te worden getoetst aan het Besluit mer (nieuw)?

Uitspraak

Gelet op het overgangsrecht is niet beoogd het Besluit mer (nieuw) onmiddellijke werking te laten hebben voor gevallen waarin de activiteit waarvoor een aanvraag om milieuvergunning is ingediend vóór 1 april 2011 door het bevoegd gezag niet was aangemerkt als mer-plichtig of mer-beoordelingsplichtig, omdat de drempelwaarden niet waren overschreden. Daartoe is van belang dat uit de nota van toelichting bij het overgangsrecht blijkt dat op de gevallen waarin de verplichting tot het uitvoeren van een mer ten behoeve van een plan of besluit, dan wel de verplichting tot het beoordelen van de noodzaak voor het uitvoeren van een mer hangende de totstandkomingsprocedure ten gevolge van de inwerkingtreding van deze algemene maatregel van bestuur zou worden gewijzigd, het oude recht van toepassing is.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 27-10-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BU3119

Zaaknummer: 201107379/2/H4

Wetsartikelen: IV Besluit mer 1994, categorie 14 van onderdeel D van de bijlage Wijzigingsbesluit mer

RECHTSPRAAK

Barneveld

Het voorval dat de schade heeft veroorzaakt, heeft een zodanig uitzonderlijk karakter dat van gedupeerde niet kon worden verwacht dat hij maatregelen zou treffen om dit te voorkomen

Casus

Weigering door het Faunafonds om een vergoeding toe te kennen voor de schade die een havik heeft aangericht in een kippenstal. De schade is ontstaan doordat de havik de stal is binnengelopen waarna paniek ontstond bij de in de stal aanwezige kippen waarbij ruim 1300 kippen door verdrukking/verstikking de dood hebben gevonden. Het Faunafonds acht de schade in beginsel wel bijzonder en onvoorzienbaar, maar is van mening dat gedupeerde onvoldoende preventieve maatregelen heeft genomen om de schade te voorkomen.

Het tegen dit besluit ingestelde beroep is door de Rechtbank Arnhem gegrond verklaard en het Faunafonds is opgedragen om een nieuw besluit te nemen met inachtneming van de uitspraak van de rechtbank. De rechtbank heeft daarbij vastgesteld dat de havik die ziek en door ondervoeding zwak was en de grootte had van een kip niet is binnengevlogen maar binnengelopen. Onder die omstandigheden heeft gedupeerde volgens de rechtbank terecht aangevoerd dat preventieve maatregelen het voorval niet konden voorkomen. In hoger beroep betoogt het Faunafonds dat de rechtbank heeft miskend dat dit geen bijzonder geval is omdat gedupeerde niet alles in het werk heeft gesteld om het binnenvliegen van roofvogels te voorkomen.

Rechtsvraag

Gaat het hier om een voorval dat voor toekenning van schadevergoeding in aanmerking komt?

Uitspraak

De door gedupeerde geschetste feiten en omstandigheden zijn niet door het Faunafonds weersproken. Gelet hierop moet het ervoor worden gehouden dat een zieke, verzwakte havik op dezelfde wijze als een kip de stal van benadeelde is binnengegaan. Dit voorval kon niet

worden tegengegaan met maatregelen waarmee het binnenvliegen van roofvogels wordt voorkomen. Mitsdien moet het voorval als uitzonderlijk worden aangemerkt. Daar komt bij dat het Faunafonds desgevraagd heeft verklaard dat zich in het verleden slechts één vergelijkbaar geval heeft voorgedaan. Gelet op het uitzonderlijke karakter van het voorval dat de schade heeft veroorzaakt, kon van gedupeerde in redelijkheid niet worden verwacht dat hij maatregelen zou treffen om dit te voorkomen. De schade komt dan ook voor tegemoetkoming in aanmerking.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 19-10-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BT8543

Zaaknummer: 201012535/1/H3

Wetsartikelen: 83 Ffw en 9 Regeling vaststelling beleidsregels schadevergoeding faunafonds

RECHTSPRAAK

GS Noord-Holland

In dit geval is er aanleiding om de kosteneffectiviteit van de vereiste maatregelen te beoordelen; deze beoordeling vormt geen grond om af te zien van het stellen van deze maatregelen

Casus

Aan de vergunning voor een bedrijf voor de op- en overslag van onder meer vluchtige organische stoffen (VOS) worden nieuwe voorschriften verbonden, die meebrengen dat de emissies van de opslagtanks moeten voldoen aan emissieconcentraties voor (o.a.) VOS. Appellante Oiltanking stelt onder meer dat deze aanvullende emissienormen niet nodig zijn aangezien de opslagtanks reeds voldoen aan het vereiste dat de best beschikbare technieken (bbt) moeten worden toegepast. Tevens stelt appellante dat de emissienormen niet haalbaar zijn. Deze beroepsgronden worden gemotiveerd door de Afdeling afgewezen.

Daarnaast is appellante van mening dat de maatregelen die nodig zijn om aan de emissienormen te kunnen voldoen, niet van haar kunnen worden gevergd gelet op de hoogte van de kosten daarvan. Verweerder is daarentegen van mening dat de kosten van het bedrijf thans geen rol spelen omdat deze bij de hier van toepassing zijnde bbt-documenten (de NeR en de BREF's) zijn betrokken. In dit verband verwijst hij naar de Nota van Toelichting bij het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb).

Rechtsvragen

Dient de kosteneffectiviteit bij de beoordeling te worden betrokken? Leidt dit ertoe dat verweerder van het stellen van de emissienormen had moeten afzien?

Uitspraak

De NeR bevat een paragraaf over kosteneffectiviteit van milieumaatregelen waarin indicatieve referentiewaarden worden gegeven voor de kosten die per kilo vermeden emissie redelijk worden geacht. Daarbij wordt aangetekend dat de kosteneffectiviteit slechts één van de criteria is waaraan wordt getoetst of een maatregel wel of niet redelijk is.

In de Nota van Toelichting bij het Ivb staat vermeld dat de kosteneffectiviteit niet meer ter discussie staat bij maatregelen die op grond van de Regeling aanwijzing bbt-documenten als bbt zijn aangemerkt (o.a. de maatregelen genoemd in de BREF's en de NeR). In het advies van de StAB wordt vermeld dat de BREF's niet eenduidig zijn over wat in dit geval als bbt is aan te merken, zodat niet kan worden geoordeeld dat de kosten van maatregelen om de emissies te beperken op brancheniveau reeds in de BREF's zijn afgewogen. Evenmin kan worden geoordeeld dat de kosteneffectiviteit van de maatregelen reeds in de NeR is afgewogen nu de NeR daarvoor geen aanknopingspunten biedt. Ook het feit dat voor VOS een minimalisatieverplichting geldt, betekent niet dat voor de afweging van de kosteneffectiviteit geen plaats is.

Het NeR bevat een methodiek aan de hand waarvan een berekening van de kosteneffectiviteit kan worden gemaakt. Naar aanleiding van de berekeningen van appellante heeft verweerder nadere berekeningen uitgevoerd waarbij de methodiek van de NeR is gevolgd. Er bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder bij de nadere berekeningen onjuiste uitgangspunten heeft gehanteerd. De uitkomst van deze berekeningen is dat indicatieve referentiewaarde voor VOS niet wordt overschreden, zodat uit oogpunt van kosteneffectiviteit de emissienormen konden worden gesteld.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 05-10-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BT6639

Zaaknummer: 201006031/1/M1

Wetsartikelen: 5a.1 Ivb (oud), 1.1 lid 1 WMB (oud) en 8.11 lid 3 WMB (oud)

RECHTSPRAAK

GS Noord-Brabant

Bij een bestaande overschrijding van de zonegrenswaarde voor een industrieterrein wordt geen enkele bijdrage, hoe gering ook, toelaatbaar geacht. Er is geen concreet zicht op legalisatie

Casus

Herroeping van dwangsombesluit voor een inrichting die zonder omgevingsvergunning in werking wordt gehouden. In het heroverwegingsbesluit stelt verweerder zich op het standpunt dat thans sprake is van concreet zicht op legalisatie, omdat na toepassing van de door hem gehanteerde rekenmethode de overschrijding van de zonegrenswaarde als gevolg van de bijdrage van de inrichting dermate gering is dat deze bijdrage na afronding niet bij de beoordeling van de vergunningsaanvraag hoeft te worden betrokken. Eisers stellen dat in een reeds overbelaste geluidszone geen vergunning kan worden verleend indien sprake is van toename van de geluidsbelasting, ongeacht hoe klein deze toename ook is.

Rechtsvraag

Is sprake van een concreet zicht op legalisatie?

Uitspraak

Bij overtreding van een wettelijk voorschrift kan het bevoegd gezag onder bijzondere omstandigheden afzien van handhaving. Van dergelijke omstandigheden is sprake indien concreet zicht op legalisatie bestaat dan wel handhavend optreden onevenredig zou zijn in verhouding tot de daarmee te dienen belangen. Er is sprake van concreet zicht op legalisatie indien een toereikende vergunningsaanvraag is ingediend en het bevoegd gezag het niet onaannemelijk acht dat de vergunning kan worden verleend.

De wijze van afronding als door verweerder bepleit, sluit weliswaar aan bij hetgeen in de 'Handleiding meten en rekenen industrielawaai' is aangegeven, maar volgens (onder de Wabo nog steeds geldende) jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State moet bij een bestaande overschrijding van de zonegrenswaarde iedere bijdrage, hoe

gering ook, worden beschouwd als een toevoeging aan de bestaande overschrijding. Als gevolg daarvan wordt de zonegrenswaarde niet in acht genomen indien vergunning zou worden verleend. Mitsdien heeft verweerder zich niet op het standpunt kunnen stellen dat het aannemelijk is dat een omgevingsvergunning zal worden verleend en dat sprake is van concreet zicht op legalisatie.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 05-10-2011

ECLI: ECLI:NL:RBSHE:2011:BT7471

Zaaknummer: AWB 11/1222

Wetsartikelen: 2.14 lid 1 onder c onderdeel 2 Wabo en 2.1 lid 1 aanhef en onder e onderdeel 2 Wabo

RECHTSPRAAK

Zwijndrecht, vrijstelling en bouwvergunning

Schade door bouwwerkzaamheden

Casus

Door verweerder is vrijstelling en bouwvergunning verleend voor het oprichten van een woning. Eisers stellen dat als gevolg van de bouwwerkzaamheden schade zal optreden.

Rechtsvraag

Had verweerder bij de afweging tot het verlenen van vrijstelling rekening moeten houden met mogelijke schade als gevolg van de bouwwerkzaamheden?

Uitspraak

De vraag of schade zal optreden en zo, ja wat daarvan de gevolgen zijn, wordt in beginsel beheerst door de privaatrechtelijke verhoudingen tussen partijen. Volgens vaste jurisprudentie, bijvoorbeeld de uitspraak van 11 november 2009 (LJN BK2939), kan schade bij de belangenafweging in het kader van vrijstellingsverlening slechts een rol spelen indien op voorhand vaststaat dat de uitvoering van bouwwerkzaamheden onvermijdelijk leidt tot schade aan de omgeving.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 23-08-2011

ECLI: ECLI:NL:RBDOR:2011:BT8673

Zaaknummer: 11/787

Wetsartikelen: 19 lid 2 WRO

RECHTSPRAAK

Barneveld

Geen toekenning schadevergoeding nu de intrekking van de milieuvergunning voor de LPG-installatie voorzienbaar was

Casus

Weigering om een schadevergoeding toe te kennen wegens intrekking van de milieuvergunning voor een LPG-installatie. Volgens verweerder is voorzienbaar geweest dat de verkoop van LPG zou moeten worden beëindigd, omdat ten tijde van de overname van het tankstation door appellante niet werd voldaan aan de afstandseis van 25 meter tussen LPG-vulpunt en kwetsbare objecten. Appellante acht de omstandigheid dat de beëindiging van de verkoop van LPG voorzienbaar zou zijn, niet relevant. Voorts betwist zij het standpunt van verweerder dat zij het risico om schade te lijden actief heeft aanvaard door in oktober 2005 de exploitatie van de inrichting over te nemen van de vorige exploitant.

Rechtsvraag

Was voor appellante te voorzien dat de vergunning zou worden ingetrokken?

Uitspraak

Uit de in 2003 door het ministerie van VROM verspreide circulaire ‘Toepassing van de circulaire schadevergoeding wet milieubeheer in verband met sanering van LPG-tankstations’ (hierna: de saneringsregeling) volgt dat bij de beoordeling of er aanleiding bestaat voor het toekennen van schadevergoeding, voor de beoordeling van de voorzienbaarheid in een situatie van overname van een inrichting, moet worden uitgegaan van het moment waarop betrokkene drijver van de inrichting wordt.

Bij de beoordeling van de voorzienbaarheid is verweerder derhalve terecht uitgegaan van de datum waarop appellante drijver van de inrichting is geworden.

Op grond van de saneringsregeling, een in omloop zijnde lijst van te saneren LPG-tankstations alsook het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) heeft appellante op het

moment dat zij drijver van de inrichting werd kunnen voorzien dat haar LPG-activiteiten in aanmerking zouden komen voor gedwongen sanering. Volgt ongegrond verklaring van het beroep.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Wijk bij Duurstede/planschade

Kwaliteitseisen onderzoek taxateur

Casus

Partijen hebben ieder een eigen taxatierapport overlegd. De taxatiewaarden in deze rapporten lopen behoorlijk uiteen. De rechtbank heeft een eigen deskundige benoemd om de percelen van appellant voor en na de planologische wijziging te taxeren. Ook deze waarden verschillen van waarden in de door de raad en appellant ingebrachte taxatierapporten. Appellant stelt dat de rechtbank onvoldoende heeft gemotiveerd waarom zij de taxatie van de door haar benoemde deskundige heeft gevolgd, terwijl de taxateur zijn taxatie niet nader heeft toegelicht.

Rechtsvraag

Aan welke eisen moet een taxatierapport van een benoemde deskundige voldoen?

Uitspraak

Een nadere toelichting op de inzichten van de deskundige kan niet in alle gevallen worden verlangd, maar wel moet de gedachtegang duidelijk en voldoende controleerbaar zijn en het verslag van het onderzoek voldoende basis bieden voor verdere besluitvorming.

Datum uitspraak:

Zaaknummer: